

Kim

– kafkaslar · 20 Kasım 2017

Kim

Karanlık gecelerin koynundayım
Gökyüzünde hüzün bulutları,
Gecenin karanlığında benliğini yitirmiş maviler
Karanlığın derinliğine gömülmüş yalnızlığım.
Yitip giden umutlar
Zamanın hangi devrinde
Yâda zamanın hangi mevsiminde
Yoksa anıların sisli derinliğinde mi
Bir türlü çözemiyorum.
Kayıpların girdabında boğuluyorum
Gölgem bir adım arkadayken
Şimdi önümde uzayıp giden kocaman bir yalnızlık
Aranıp duruyorum
Gölgemle yalnızlığım arasında
Ama ne seni
Nede kendimi
Bulamıyorum
Galiba hazandan kalma bir mevsimde
Ve kelimelerin tükendiği bir anda
Yazmışlar hasreti
Sorgusuz, sualsiz
Adına da kader demişler
Seven nerede,
Sevgili nerede,
Bilemiyorum
Bir tükenişlik var
Tükenişte olan
Mevsimler değil,
Zaman hiç değil,
Öyleyse tükenişin girdabında ki kim...
Ne vakit zamansız
Nede zaman mevsimsiz
Puslar ortasında ki her şey izsiz
Vuslatı hiç sorma

Artık vuslat belirsiz
Sakın anlamsız sanma
Arkada veya önde uzayıp giden gölgeleri
Arkamızda kalan gölgeler hatıralar
Önümüzde uzayıp gidenler hasret
Şimdi söyle sevgili
İki gölge arasında sıkışıp kalan kim...
Dinçer Demirel